

અમોને મોક્ષ મળતો'તો

અમોને મોક્ષ મળતો'તો, છતાં રોકાઈ ગ્યાં જાણી;
 અમારી ભાવના જ હતી, જગત્કલ્યાણ કરવાની.
 અમે ખુદ મોક્ષ રોક્યો'તો, 'વ્યવસ્થિત' શોધને કાજે;
 અબજ વર્ષો જે ગુપ્ત હતું, તે નીકળ્યું વિશ્વમાં આજે.
 અનાદિથી પરાપૂર્વે કરું છું 'હું' જ એ ભ્રાંતિ;
 સમજની ઊંઘી સમજણથી, ડૂબી વિભાવમાં આંટી.
 છ તત્ત્વોનું જ સંમેલન, મિલનમાં ગુપ્ત વિસર્જન;
 પ્રતિષ્ઠિત આતમા કર્તાપદે બેસી કરે સર્જન.
 પ્રયોગે કર્તાપદનું ભાન, પ્રયોગી સ્વરૂપે વિભ્રાંત;
 સ્વયંભૂ યા જ સર્વજ્ઞ, અકર્તાપદથી દ્વયે નિજભાન.
 'કરે છે કોણ ?' એ સમજે, તો ઊકલે કાયમી કોયડો;
 કરામત પુરગલી બાજી, સ્વાભાવિક જ્ઞાન-નેત્રે જો.
 અતિ મુશ્કેલ સમજાવું, વિના 'સર્વજ્ઞ'ની કિરપા;
 સરળને સહેજે સમજાયું, અપીડ 'આ' મોક્ષસુખ-સંપદા.
 ખૂણેખૂણે સકલ બ્રહ્માંડનો હું જોઈને કહું છું;
 'નથી ભગવાન કોઈ કર્તા, જગત આખું સ્વયંભૂ થ્યું.'
 છું ઈતિહાસેય હું અજોડ, જગતમાં મૂળ હું પરથમ;
 જિનેશ્વરી મૂર્ત 'આ' 'અક્રમ', પહોંચ્યું આજ છે વિક્રમ.
 અનંતા યુગમાં અપવાદ, પ્રગટ પ્રત્યક્ષ મૂળ ભગવન્;
 જગતને ખુલ્લેઆમ કહ્યું : હું કારણ અગુરુ-લઘુતમ.

